

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.97.242 van 28 juni 2001
in de zaak A. 101.575/VII-23.206.**

In zake : de v.z.w. Stichting OMER WATTEZ,
die woonplaats kiest bij
advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en
B. ROELANDTS,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Predikherenstraat 20

verzoekende partij in tussenkomst :

de n.v. VAN DE VELDE RECYCLING,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. KEPPENS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
F. Courtensstraat 2.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. Stichting OMER WATTEZ op 12 maart 2001 heeft
ingediend om schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse
minister van leefmilieu en landbouw van 21 november 2000
waarbij de beroepen aangetekend tegen de beslissing van
de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-
Vlaanderen van 11 mei 2000 houdende het verlenen van de
vergunning aan de n.v. VAN DE VELDE RECYCLING om een
inrichting voor recyclage van sloopafval en een
betoncentrale te exploiteren, gelegen te 9810 Nazareth
(Eke), aan de Sluis z/n, gedeeltelijk gegrond wordt

verklaard en het beroepen besluit grotendeels wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 juni 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat S. RAEDSCHELDERS die, loco advocaat J. BERGÉ verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat G. KEPPENS, die verschijnt voor de verzoekende partij in tussenkomst;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De zaak betreft de exploitatie van een betoncentrale en inrichting voor het recycleren van sloopafval, met inbegrip van het tijdelijk opslaan en het sorteren van bouwafval.

Deze nieuwe inrichting zou worden ingeplant in een gebied dat volgens het gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, bestemd is voor ambachtelijke bedrijven en KMO's. Er geldt geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

Het bedrijf zou komen te liggen aan de oever van de Schelde, op 90 meter van natuurgebied dat aan beide oevers van de Schelde is gelegen.

1.2. Op 16 november 1999 dient de nv VAN DE VELDE RECYCLING een milieuvergunningsaanvraag in, met als voorwerp:

2.2.2.a.2* (klasse 1)

opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen van meer dan 1000 m³ (opslag en breekinstallatie) maximum capaciteit: 4000 m³

2.2.2.f.2* (klasse 1)

opslag en mechanische behandeling van asfaltpuinen

3.1.1 (klasse 3)

lozen van bedrijfsafvalwater (spoelwater) tot 2 m³/uur met een maximum debiet van 1000 liter/uur en 2000 liter/dag

12.2.1 (klasse 3)

elektrische cabine met transformator van maximum 300 kVA

15.1.1 (klasse 3)

stalplaats voor maximum 10 voertuigen (bulldozer - laadkraan - camions ...)

17.3.6.1.b (klasse 3)

opslagplaats voor vloeistof (mazout) 10.000 liter inhoud

17.3.9.1 (klasse 3)

brandstofverdeelininstallatie met maximum één verdeelslang

30.3.b (klasse 2)

mortel- en betoncentrale met totale drijfkracht van 120 kW

53.8.3 (klasse 1)

grondwaterwinning met een maximum totaal opgepompt debiet van 240 m³/dag en 10.000 m³/jaar

1.3. Op 11 mei 2000 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning.

Er worden bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd : een controleput voor het bedrijfsafvalwater; een beperking van het debiet van de grondwaterwinning, en winning op geringere diepte; een onderzoek naar alternatieve waterbevoorradingsbronnen; een zogenaamde COPRO-keuring voorafgaand aan de breek- en zeefactiviteiten; beperking van de exploitatie van de breekinstallatie tot weekdays tussen 7.00u en 19.00u.

1.4. Tegen deze beslissing worden diverse administratieve beroepen ingesteld, onder meer door de verzoekende partij.

1.5. De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert een aantal voorwaarden op te leggen inzake de lozing van afvalwater.

OVAM adviseert gunstig, en stelt voor een aantal voorwaarden op te leggen.

De afdeling water van de afdeling milieuvergunningen verwijst naar alternatieven voor het gebruik van grondwater.

De afdeling stedenbouwkundige vergunningen adviseert gunstig, evenals de afdeling natuur en de afdeling milieuvergunningen.

Uiteindelijk adviseert de gewestelijke milieuvergunningscommissie gunstig, met overname van een aantal van de voorstellen tot opleggen van bijzonder vergunningsvoorwaarden.

1.6. Op 21 november 2000 wordt het bestreden besluit genomen : de vergunning wordt verleend, maar met aanpassing van de bijzondere vergunningsvoorwaarden: een fout in het opgegeven dagdebiet voor de grondwaterwinning wordt rechtgezet; de zogenaamde COPRO-keuring wordt verduidelijkt; het in afwachting van verwerking opgeslagen puin dient beperkt tot 4000 m³; er wordt een akoestisch onderzoek opgelegd, in te dienen binnen het jaar na het verlenen van de vergunning, en dat rekening zal dienen te houden met de in de nabijheid aanwezige natuurgebieden, en op basis waarvan desgevallend saneringsmaatregelen moeten worden uitgewerkt; er mag enkel teervrij asfalt worden verwerkt, ter controle waarvan testen worden opgelegd; er wordt een studie opgelegd inzake de transportmogelijkheden langs de nabije Schelde.

De motivering luidt als volgt:

(...)

Gelet op het feit dat de inrichting volgens het gewestplan "Oudenaarde", goedgekeurd bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, gelegen is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en K.M.O.'s; Gelet op het feit dat de inrichting gelegen is op een afstand van:

S 750 meter van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;

S 800 meter van een woongebied met landelijk karakter;

S 90 meter van een natuurgebied volgens het definitief plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Oudenaarde goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het voorwerp van onderhavige aanvraag in hoofdzaak de exploitatie betreft van een nieuw op te richten betoncentrale met als bijhorigheden een breek- en zeefinstallatie, opslag van grondstoffen, opslag van bouwafval voor recyclage, een mazouttank van 10.000 liter met verdeelinstallatie en een grondwaterwinning;

Overwegende dat het perceel gelegen is in een zone voor ambachtelijke bedrijven en K.M.O.'s, langs de weg Sluis; dat dit een weg is die langsheen de Schelde loopt; dat zich in de onmiddellijke omgeving enkel andere bedrijven bevinden; dat het perceel gelegen is tussen het in aanleg zijnde waterzuiveringsstation van Eke en een brandstoffendepot; dat er geen woningen gesitueerd zijn binnen de 100 meter straal rond de perceelsgrenzen; dat de dichtstbijzijnde woning zich op circa 360 meter van de inplantingsplaats bevindt; dat het dichtstbijzijnde woongebied op circa 750 meter ligt;

Overwegende dat wegens de aard van de geplande activiteiten (aan- en afvoer, zeven en breken, bulldozer- en kraanwerk) op de inrichting een vrij hoog geluidsniveau gegenereerd zal worden; dat zo voor de breekinstallatie, niettegenstaande alle voorzieningen om zo geluidsarm mogelijk te exploiteren, een geluidsniveau aan de bron van ca. 90 dB(A) verwacht wordt; dat wegens de ligging in een ambachtelijke zone, op geruime afstand van de dichtste woningen (+/- 350 meter) de geluidshinder kan beperkt blijven; dat de breek- en zeefinstallatie zal opgesteld worden tussen de te recycleren materialen; dat de aanvrager op de hoorzitting van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 4 september 2000 meldt dat een cascadebreker gebruikt wordt, waarbij dempende maatregelen (overkapping) voorzien worden en waarbij de metingen onder de 90 dB liggen; dat het aangewezen is dat de exploitant bij de eerste breek sessie de bevoegde instanties verwittigt en dat, volgens artikel 4.5.3.1 van titel II van het Vlarem, een volledig akoestisch onderzoek wordt uitgevoerd; dat dit als een bijzondere milieuvergunningsvoorwaarde kan opgelegd worden; dat

hierbij ook aandacht moet besteed worden aan het respecteren van de milieukwaliteitsnormen voor geluid in open lucht naar de aanpalende natuurgebieden toe (linker- en rechteroever van de Schelde), dat bij overschrijding van deze kwaliteitsnormen tengevolge van de bijdrage van het specifieke geluid van de inrichting de exploitant de nodige maatregelen dient te treffen teneinde deze normen te kunnen respecteren; dat dit een redelijke eis is, gelet op het feit dat dit een nieuwe inrichting betreft en gelet op de aanwezigheid van potentiële rijke natuurwaarden langsheen de Schelde;

Overwegende dat de werf als openingsuren zal hebben: maandag tot vrijdag van 06.00 uur tot 18.00 uur en zaterdag van 06.00 uur tot 12.00 uur; dat het aangewezen is de breekinstallatie aan te wenden tijdens de "dag"-periode (met betrekking tot richtwaarden geluid), dit wil zeggen na 7 uur 's morgens; dat in een bijzondere milieuvergunningsvoorwaarde van het besluit van de bestendige deputatie van 11 mei 2000 opgenomen werd dat de breekinstallatie enkel mag geëxploiteerd worden tussen 07.00 uur en 19.00 uur van maandag tot vrijdag;

Overwegende dat er inerte afvalstoffen verwerkt worden; dat er geen restafval is; dat het slib na droging kan gebruikt worden in het productieproces; dat in de overwegingen van het besluit van de bestendige deputatie van 11 mei 2000 onder punt 2 "Afvalstoffen" vermeld wordt dat het vliegias ofwel dient vergezeld te zijn van een gebruikscertificaat ofwel van een analyse voor het gebruik als bouwstof; dat aangezien het vliegias afkomstig is van elektriciteitscentrales volgens vlarea geen gebruikscertificaat nodig is (het betreft immers een homogene stroom waarvan de concentratie van de bestanddelen gekend is);

Overwegende dat enkel teervrij asfalt mag aanvaard worden; dat de aanwezigheid van teer bij elke binnenkomende partij moet getest worden via een geschikte teertest (voorbeeld: de spuitbustest met UV-licht of de DMSO/DMSO test); dat dit als een bijzondere milieuvergunningsvoorwaarde kan opgelegd worden; dat asfaltpuin enkel mag hergebruikt worden nadat voor dit asfaltpuin een gebruikscertificaat door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest is verleend;

Overwegende dat als bijzondere voorwaarde in het besluit van de bestendige deputatie van 11 mei 2000 onder C.18 opgenomen werd dat vooraleer de breek- en zeefactiviteiten mogen uitgevoerd worden eerst een COPRO-keuring bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest dient bekomen te worden; dat een COPRO-keuring echter afgeleverd wordt door de VZW COPRO, een onpartijdige instelling voor de controle van de bouwproducten,

nadat het reeds gebroken en gezeefd puin bemonsterd en beproefd werd;

Overwegende dat de rubriek 2.2.2.f.2 vergund werd zonder een beperking van de hoeveelheid puin; dat in de aanvraag een maximale opslag van 4000 m³ aangevraagd wordt; dat dit het voorwerp uitmaakte van het openbaar onderzoek; dat derhalve de totale som van de rubrieken 2.2.2.a en 2.2.2.f.2 dient beperkt te worden tot maximaal 4000 m³ ongebroken én gebroken betonmetselwerk én asfaltpuin; dat dit kan gebeuren door de beperking op te nemen als bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat het spoelwater van de betoncentrale via de overloop van de slibput geloosd zal worden in de Schelde; dat een controleput dient voorzien voor het lozingspunt; dat het bedrijfsafvalwater moet voldoen aan de algemene emissiegrenswaarde voor lozing in oppervlaktewater; dat het regenwater opgevangen wordt in drie reservoirs en aangewend in het productieproces;

Overwegende dat voor het huishoudelijk afvalwater (indien relevant) de nodige Vlaremrubriek dient te worden aangevraagd; dat de kwaliteit van het effluent van het huishoudelijk afvalwater dient te voldoen aan de normen voor oppervlaktewater en minstens moet worden gezuiverd door middel van een septische put of een gelijkwaardige individuele voorbehandelingsinstallatie, gebouwd en uitgebaat overeenkomstig een code van goede praktijk; dat voor het lozen van huishoudelijk afvalwater (300 l/dag via een septische put, zoals aangevraagd) de van toepassing zijnde rubriek (hetzij 3.2 zonder aansluiting, hetzij 3.3 met aansluiting op de riolering) niet werd opgenomen in de vergunde rubrieken;

Overwegende dat voor het bedrijfsafvalwater, in eerste instantie, de mogelijkheid moet onderzocht worden om het bedrijfsafvalwater in een gesloten circuit te houden en te hergebruiken; dat slechts indien deze mogelijkheid niet kan gerealiseerd worden het bedrijfsafvalwater via een slibput geloosd mag worden in oppervlaktewater; dat al het bedrijfsafvalwater (spoelwater, besproeiingswater, verontreinigd hemelwater) via een drainsysteem moet geleid worden naar een slibvang;

Overwegende dat het voorste gedeelte van het terrein volledig verhard wordt met een cementbetonvloer; dat de mazouthouder ondergronds voorzien wordt en dubbelwandig zal zijn;

Overwegende dat bij besluit van de bestendige deputatie van 11 mei 2000 het bedrijf een vergunning heeft bekomen voor het oppompen van een jaardebiet van 10.000 kubieke meter grondwater (dagdebiet 40 m³ en niet 240 m³ zoals vermeld in bovengenoemd besluit onder C.16) en dit op een diepte van een vijftiental meter (in het Kwartair); dat de exploitant verklaart

dat hij jaarlijks 3000 m³ regenwater zal opvangen om te gebruiken bij de productie van beton; dat ter aanvulling van de gewenste hoeveelheid water alternatieve waterbevoorradingsbronnen dienen onderzocht; dat oppervlaktewater uit de Schelde opgepompt kan worden en nuttig kan gebruikt worden in het bedrijf; dat het effluent van de op het naastgelegen perceel in aanbouw zijnde rioolwaterzuiveringsinstallatie eveneens afgenomen kan worden;

Overwegende dat stofhinder dient voorkomen te worden; dat er zo nodig dient gespreeid te worden op de te recyclen materialen; dat een groenscherm voorzien is langs de perceelsgrenzen; dat een combinatie van streekeigen laag- en hoogstammige dichtgroeïende gewassen hier is;

Overwegende dat het bedrijf tussen andere bedrijven ligt en in een gebied volgens het gewestplan bestemd voor ambachtelijke bedrijven; dat het volgens de biologische waarderingskaart een geringe biologische waarde heeft; dat er geen negatieve impact is op de natuurwaarden in de onmiddellijke omgeving; dat het oprichten van een groenscherm - zoals opgenomen in de bouwaanvraag - bij voorkeur met streekeigen en standplaatseigen boom- en struiksoorten de hinder visueel kan beperken;

Overwegende dat het aangewezen is dat de exploitant binnen het jaar na het verlenen van onderhavige vergunning een studie laat uitvoeren naar het maximaal aan- en afvoeren van afval- en grondstoffen en afgewerkte produkten via de Schelde; dat een maximaal gebruik van waterwegen immers te verantwoorden is vanuit de optiek van de verzadiging van het wegennet en de maximale vrijwaring van de rust van de omwonenden; dat deze studie ter evaluatie dient voorgelegd aan de toezichthoudende overheid en aan de Afdeling milieuvergunningen; dat deze studie een tijdspad dient te bevatten teneinde de erin voorgestelde maatregelen te realiseren; dat dit tijdspad dan ook zo strikt mogelijk moet gevolgd worden;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;
(...)"

2. De tussenkomst

Overwegende dat met een verzoekschrift van 2 mei 2001 de n.v. VAN DE VELDE RECYCLING, houder van de

bestreden vergunning, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat evenwel dit verzoek werd ingediend buiten de in artikel 10 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalde termijn van 15 dagen; dat dienvolgens het verzoek tot tussenkomst als laattijdig moet worden afgewezen;

3. De ontvankelijkheid van de vordering

3.1. Overwegende dat de verwerende partij volgende exceptie opwerpt :

"Volgens vaste rechtspraak van Uw Raad dient er een rechtstreekse band te bestaan tussen het in het maatschappelijk doe bepaalde werkterrein van de betrokken milieuvereniging en de aard van de door haar bestreden beslissing. Dit heeft tot gevolg dat de rechtspraak in de regel de vereniging afwijst waarvan het maatschappelijk doel een werking beoogt op een territorium dat ruimer is dan datgene wat bestreken wordt door de bestreden bestuurshandeling (BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, Die Keure, 1996, 397 ev.).

De bestreden beslissing betreft een perceel gelegen te 9810 Nazareth (Eke), Sluis zin, kadastraal gekend onder afdeling 2, sectie C, nr. 2301s/2 , daar waar het werkingsgebied van de verzoekende partij duidelijk veel ruimer is, en m.n. de hele Vlaamse Ardennen omvat.

Het bestreden besluit is van zuiver lokale aard, en zou derhalve enkel door lokale vereniging kunnen worden aangevochten, doch zeker niet door een regionale vereniging zoals de verzoekende partij.

De verwerende partij is zich bewust van het feit dat er weliswaar uitzonderingen bestaan op hoger vermelde rechtspraak, doch de verzoekende partij voldoet niet aan de voorwaarden die terzake dienen vervuld te zijn (BAERT, J. en DEBERSAQUES, G., o.c., 400 ev.).

Zo ambieert de verzoekende partij geen specifiek aspect van het leefmilieu. Wel integendeel, nu zij volgens haar statuten tot doel heeft: 'de bescherming, de ontwikkeling en het gebeurlijk herstel van de menselijke leefomgeving, het landschap, de natuurlijke en cultuurhistorische waarden in haar werkgebied'.

Verder bewijst de verzoekende partij evenmin dat de bestreden handeling een milieuverstorend effect heeft dat het lokale niveau ervan overstijgt. Het is duidelijk dat de bestreden handeling in casu enkel plaatselijke belangen raakt.

De verwerende partij kan dan ook enkel besluiten dat de verzoekende partij niet de vereiste "kwaliteit" noch de vereiste representativiteit heeft om de bestreden handeling aan te vechten";

3.2. Overwegende, vooreerst, dat wordt vastgesteld dat nochtans dezelfde verwerende partij in de bestreden beslissing het administratief beroep van de verzoekende partij ontvankelijk heeft bevonden; dat zij aldus door de verwerende partij beschouwd werd ofwel als een rechtspersoon die ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden "ofwel als een rechtspersoon die zich de bescherming tot doel heeft gesteld van het leefmilieu dat door deze hinder kan worden getroffen" (cfr. artikel 24, § 1, 5°, van het milieuvergunningsdecreet); dat, daarenboven, luidens artikel 4 van haar statuten, de verzoekende partij tot doel heeft "de bescherming, de ontwikkeling en het gebeurlijk herstel van de menselijke leefomgeving, het landschap, de natuurlijke en cultuurhistorische waarden in haar werkgebied", en dat in artikel 3 de gemeenten zijn vermeld die deel uitmaken van dit werkgebied; dat daartoe onder andere de gemeente Nazareth behoort waar de in het geding zijnde inrichting is gepland; dat het werkgebied in zijn totaliteit 21 gemeenten omvat, die grosso modo kunnen worden gerekend tot de Vlaamse Ardennen en waarin onder meer de Scheldevallei is gelegen; dat de verzoekende partij zich dus duidelijk toespitst op een welbepaalde streek met specifiek eigen kenmerken, en waarbinnen zich de geplande inrichting bevindt; dat blijkens haar verzoekschrift de verzoekende partij haar belang situeert in de bescherming en de ontwikkeling van de natuurwaarden en de leefomgeving in en rond het

nabijgelegen natuurgebied, dat deel uitmaakt van de Scheldevallei; dat in haar administratief beroep de verzoekende partij - prima facie terecht - had gewezen op diverse elementen waaruit kan worden afgeleid dat de Scheldevallei een bijzonder aandachtspunt vormt in natuurbescherming en -ontwikkeling in de streek; dat al die elementen in acht genomen de verzoekende partij prima facie wel het vereiste specifieke belang heeft op te komen voor de bescherming van het desbetreffend natuurgebied gelegen in die Scheldevallei;

4. De gegrondheid van de vordering

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Ernstig middel

4.1.1. Standpunten van de partijen

4.1.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen,

"doordat de Vlaamse minister in het bestreden besluit dd. 20 november 2000 – na de voorgenomen inplanting van de exploitatie en de afstand tot de

omliggende woningen en gebieden te hebben beschreven – louter bij wijze van algemene stijlclausule poneert dat de inrichting vanuit het oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften,

terwijl, eerste onderdeel, in dit besluit vruchteloos wordt gezocht naar motieven, die op afdoende wijze verantwoorden dat de inrichting voor de recyclage van sloopafval en een betoncentrale bestaanbaar is met de bestemming 'gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's', als bedoeld in artikel 8.2.1.3 van het K.B. van 28 december 1972, dit ondanks het feit dat in nagenoeg alle tegen het vergunningsbesluit dd. 11 mei 2000 van de bestendige deputatie ingediende beroepsschriften (zie stuk 10), werd aangevoerd dat de geplande inrichting niet in een KMO-zone thuishoort,

en terwijl van een zorgvuldig handelende overheid mag/moet worden verwacht dat - zeker wanneer hieromtrent bezwaren en opmerkingen werden geformuleerd - grondig wordt onderzocht of de inrichting, waarvoor de vergunning wordt gevraagd, wel met de vigerende bestemmingsvoorschriften in overeenstemming is,

en terwijl een lezing van het bestreden besluit dd. 20 november 2000 enkel en alleen verduidelijkt

- ! waar de inrichting is ingeplant, meer specifiek door een aanduiding van de afstanden ten aanzien van de omliggende (bestemmings)gebieden, bedrijven en woningen

- ! dat het bedrijfsterrein volgens de biologische waarderingskaart een geringe biologische waarde heeft

en terwijl de - naar het oordeel van de verzoekende partij overigens onterechte - overweging dat er geen negatieve impact is op de natuurwaarden in de onmiddellijke omgeving, hoogstens een beoordeling van de impact op de goede plaatselijke aanleg inhoudt, doch helemaal niets zegt over de principiële bestaanbaarheid van de geplande activiteiten met de bestemmingsvoorschriften ex artikel 8.2.1.3 van het K.B. van 28 december 1972,

zodat, nu uit het bestreden vergunningsbesluit op geen enkele wijze blijkt dat de voorgenomen inrichting aan de voor dit gebied geldende planologische geldende bestemmingsvoorschriften werd getoetst, dit besluit ontegensprekelijk door een formeel en materieel motiveringsgebrek is aangetast en geenszins blijkt geeft van een zorgvuldig overheidshandelen";

4.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit verwijst naar de

ligging in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, dat werd onderzocht welke bestemmingsgebieden op welke afstand in de omgeving liggen en dat vervolgens werd overgegaan tot een concreet onderzoek van de onmiddellijke omgeving: dat zij desbetreffend doet gelden wat volgt:

"(...)

De inrichting blijkt langs een volledig aangelegde weg (Sluis) te liggen, die langsheen de Schelde loopt. Daarenboven, en dit is niet onbelangrijk, blijken er zich in de onmiddellijke omgeving enkel andere bedrijven te bevinden. Het perceel waarop de inrichting gepland is, ligt meer precies tussen het in aanleg zijnde waterzuiveringsstation van Eke en een brandstoffendepot.

Eveneens van belang is de vaststelling dat er geen woningen gesitueerd zijn binnen de 100 m straal rond de perceelsgrenzen, dat de dichtstbijzijnde woning zich op circa 360 meter van de inplantingsplaats bevindt en dat het dichtstbijzijnde woongebied op circa 750 m ligt.

Als men daaraan toevoegt dat het perceel zelf volgens de biologische waarderingskaart, een geringe biologische waarde heeft en dat er geen negatieve impact is op de natuurwaarden in de onmiddellijke omgeving, en dat een groenscherm de hinder visueel beperkt, is het niet onredelijk of onzorgvuldig om te besluiten tot de verenigbaarheid van de inrichting met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

Dit geldt zeker nu ook het advies van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van AROHM (stuk 9) gunstig was, en er door de Afdeling Natuur expliciet wordt bevestigd dat er geen negatieve impact is op de natuurwaarden in de onmiddellijke omgeving. Ook in het advies van de OVAM wordt gepreciseerd dat de inrichting kennelijk verenigbaar is met de planologische voorschriften (cfr. stuk 7, met oa. verwijzing naar art. 8 K.B. dd. 28.12.1972).

Ten overvloede kan er op gewezen worden dat de verwerende partij tegemoet komt aan de opmerkingen van de beroepsindieners, door i.v.m. iedere vorm van potentiële hinder, bijkomende strenge bijzondere voorwaarden op te leggen, die er precies op gericht zijn dat de eventuele hinder de grens van 'het aanvaardbare' niet overschrijdt";

dat zij er tenslotte op wijst dat zij

"terzake een discretionaire bevoegdheid heeft, en de verzoekende partij niet aantoon, zelfs niet aannemelijk maakt, dat de verwerende partij deze bevoegdheid op onredelijke, laat staan kennelijk onredelijke wijze zou hebben uitgeoefend";

4.1.2. Bespreking van het middel

4.1.2.1. Overwegende dat wordt vastgesteld dat zowel de verzoekende partij als andere beroepsindieners in hun bezwaarschrift er hadden op gewezen dat de inrichting waarvoor de vergunning wordt gevraagd, uit haar aard niet thuishoort in een KMO-zone, bedoeld bij artikel 8.2.1.3. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat wat de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting betreft, het bestreden besluit volgende motivering bevat :

"Gelet op het feit dat de inrichting volgens het gewestplan "Oudenaarde", goedgekeurd bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, gelegen is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en K.M.O.'s;

Gelet op het feit dat de inrichting gelegen is op een afstand van :

- 750 meter van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;
- 800 meter van een woongebied met landelijk karakter;
- 90 meter van een natuurgebied volgens het definitief plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Oudenaarde goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften";

dat daarop een onderzoek volgt naar de omgeving van de geplande inrichting, waarbij de conclusie dan is dat deze kan worden vergund omdat ze ver verwijderd is van woongebieden, in de onmiddellijke omgeving enkel andere

bedrijven staan, en de dichtsbijzijnde woning op ongeveer 350 meter staat zodat ondanks het "vrij hoog geluidsniveau (dat) gegenereerd zal worden" de hinder ervan beperkt kan blijven;

4.1.2.2. Overwegende dat prima facie in het bestreden besluit louter wordt geponeerd dat de geplande inrichting verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften en dat geen antwoord wordt geboden op het bezwaar van de beroepsindieners dat een dergelijke inrichting principieel niet bestaanbaar is met het bestemmingsvoorschrift KMO-zone ex artikel 8.2.1.3. van het koninklijk besluit van 28 december 1972; dat nochtans het verre van evident lijkt te zijn, zoals de verwerende partij lijkt aan te nemen, dat een inrichting waarin onder meer inerte afvalstoffen van meer dan 1.000 m³ (tot 4.000 m³) waaronder bouwafval, mechanisch worden behandeld door middel van een breek- en zeefinstallatie alsmede asfaltpuin mechanisch worden behandeld, wel verenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift KMO-zone; dat een onderzoek naar de eventuele impact van de exploitatie op de natuurwaarden in de onmiddellijke omgeving en op het dichtstbijgelegen woongebied niet relevant is voor het antwoord op de vraag of de inrichting op zich beschouwd verenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift KMO-zone; dat het eerste onderdeel ernstig is;

4.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.2.1. Standpunten van de partijen

4.2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel volgende uiteenzetting geeft :

"De te verwachten geluidsemissie, die door de exploitatie zal worden veroorzaakt, ligt bijna dubbel zo hoog als de immissienorm (milieukwaliteitsnorm) die geldt voor het aan de overzijde van de Schelde gelegen natuurgebied (zie tweede middel). Gelet op de korte afstand tot dit natuurgebied, gezien de ligging van laatstgenoemd gebied in de overheersende windrichting en de inrichting mag worden uitgebaat tussen 7.00 en 19.00 uur, zal de milieukwaliteitsnorm voor geluid in open lucht niet kunnen worden gehaald.

Dit impliceert een ernstige verstoring voor de fauna in dit waardevolle natuurgebied, inzonderheid voor de broed van de blauwborst (Vogelrichtlijnsoort), rietgors, fitis, Kievit, gekraagde roodstaart, bosrietzanger, blauwe kiekendief, ransuil, steenuil, torenvalk, boomvalk, edm. In die zin maakt de voorgenenomen exploitatie de effectieve verwezenlijking van de (nieuwe) bestemming natuurgebied onmogelijk, daar waar de (recente) aanduiding van het gebied als natuurgebied er - luidens artikel 13 van het K.B. van 28 december 1972 - precies toe strekt het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu te kunnen benaarstigen en diverse initiatieven werden/worden genomen om de vallei van de Bovenschelde - wegens haar waardevolle karakter - te beschermen (zie bvb. Scheldevalleiproject). Door de afgifte van een milieuvergunning voor 20 jaar voor een inrichting, die - naar het oordeel van de verzoekende partij - overigens principieel onbestaanbaar is met de bestemming ambachtelijke zone (zie eerste middel) - wordt de realisatie van de gewestplanbestemming op de betrokken locatie (minstens voor lange tijd) onmogelijk gemaakt.

Ook het bijzonder drukke vrachtverkeer - ca. 12 vrachtwagens per uur of 144 vrachtwagens per dag, hetzij 288 rijbewegingen per dag, zonder dat de rijbewegingen op het terrein zelf in rekening werden gebracht (kranen en bulldozers) - en de laad- en losoperaties via de Schelde, zal niet alleen ontstaan geven aan een gevaarlijke verkeerssituatie, nu de inrichting paalt aan een druk gefrequenteerde toeristische wandel - en fietsroute langs de Schelde, maar ook aan bijkomende geluidshinder (aanrijden, afrijden, laden en lossen met kranen, ...) en een aanmerkelijke verstoring van de rust van het natuurgebied.

Verder zal de exploitatie aanleiding geven tot stofhinder, - door de vrij omvangrijke grondwaterwinning - tot een verdroging van het gebied en door de hoge opslagmogelijkheden (10 m., zie hoger) tot een bijkomende visuele aantasting voor de omliggende natuurlijke omgeving.

Door die negatieve effecten - inzonderheid door de geluidshinder - worden de aanwezige en volgens het

gewestplan Gentse en Kanaalzone te beschermen natuurwaarden, in ernstige mate bedreigd. De verzoekende partij leidt derhalve een moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, in de mate waarin zij als v.z.w. haar bestaansreden vindt in de bescherming van die waarden.

(...)

Dit alles heeft voor gevolg dat de verzoekende partij - bij gebrek aan een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit - de bescherming van het natuurlijk milieu op deze locatie ook in de komende jaren onherstelbaar aangetast ziet en lijdzaam op de met de exploitatie gepaard gaande onaanvaardbare hinder zal moeten toezien, zodat - gelet op het bovenstaande - niet kan worden miskend dat het ernstig nadeel dat de verzoekende partij ingevolge de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit lijdt helemaal niet kan worden hersteld";

4.2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota daarop antwoordt wat volgt :

"Vooreerst kan verwezen worden naar de vaststelling dat de verzoekende partij niet het vereiste belang heeft om het bestreden besluit aan te vechten (cfr. supra). Derhalve kan zij ook geen MTHEN lijden.

In ondergeschikte orde, gaat de verzoekende partij er systematisch van uit dat de VLAREM II-normen niet zullen gerespecteerd worden.

Hoger werd reeds op afdoende wijze geargumenteed dat de verwerende partij wel degelijk de nodige waarborgen heeft ingebouwd, teneinde de hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken. De verzoekende partij doet niets anders dan speculeren, en brengt terzake niet de nodige bewijzen bij.

In die context is het nadeel dat de verzoekende partij beweert te lijden, louter hypothetisch.

De verwerende partij herneemt hoger vermelde toelichting inzake de zagezegde geluidshinder, het vrachtverkeer en de stofhinder.

Van een visuele aantasting door de "hoge" opslagmogelijkheden kan al helemaal geen sprake zijn. Niet enkel omdat de opslag nooit 10 m zal zijn (cfr. advies OVAM), en omdat er een hoog groenscherm wordt aangelegd, maar tevens omwille van het feit dat de inrichting omgeven is door andere bedrijfsgebouwen (niet die van de huidige vergunningaanvager) waarvan de hoogte veel groter is (cfr. nabijgelegen mazoutopslag in tank van 20 m hoog en silo's van 30 m hoog).

Samengevat blijkt dat de verzoekende partij alleen nadelen inroept die zich voordoen indien het

bestreden besluit, en de algemene en bijzondere voorwaarden erin opgenomen, niet wordt nageleefd. Volgens vaste rechtspraak van Uw Raad moet het nadeel voortvloeien uit de bestreden beslissing als zodanig, en mag het niet te wijten zijn aan de incorrecte uitvoering van de akte (zie o.m. R.v.St. nr. 39.995 dd. 08.07.1992).

Ingeval het bestreden besluit niet zou worden nageleefd door de exploitant, kan de verzoekende partij wel degelijk de nodige gerechtelijke stappen ondernemen (bv. stakingsvordering) om hieraan een einde te stellen. Er bestaan daarbij wel degelijk procedures waar niet enkel een geldelijke schadevergoeding kan worden bekomen, doch tevens een herstel in natura (cfr. stakingsvordering).

Tenslotte kan nog opgemerkt worden dat de milieuvergunning die wordt aangevochten tot op heden geschorst is, gelet op het feit dat de exploitant nog geen bouwvergunning heeft verkregen (cfr. koppeling bouwvergunning milieuvergunning, art. 552 Milieuvergunningsdecreet). De bouwvergunning werd klaarblijkelijk geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nazareth bij besluit dd. 28.11.2000. De beroepsprocedure bij de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen zou nog hangende zijn";

4.2.2. Bespreking van het nadeel

Overwegende, wat de geluidshinder betreft, dat in het bestreden besluit wordt overwogen wat volgt:

"(...) dat wegens de aard van de geplande activiteiten (aan- en afvoer, zeven en breken, bulldozer- en kraanwerk) op de inrichting een vrij hoog geluidsniveau gegenereerd zal worden; dat zo voor de breekinstallatie, niettegenstaande alle voorzieningen om zo geluidsarm mogelijk te exploiteren, een geluidsniveau aan de bron van ca. 90 dB(A) verwacht wordt; (...) dat de breek- en zeefinstallatie zal opgesteld worden tussen de te recycleren materialen; dat de aanvrager op de hoorzitting van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 4 september 2000 meldt dat een cascadebreker gebruikt wordt, waarbij dempende maatregelen (overkapping) voorzien worden en waarbij de metingen onder de 90 dB liggen (...)"

dat aangezien in de breekinstallatie bouwpuin zal worden gebroken tot fragmenten die klein genoeg zijn om er

nieuw beton mee te kunnen maken, het blijkt het bestreden besluit te verwachten geluidsniveau van enkel de breekinstallatie 90 dB(A) verre van onrealistisch lijkt; dat niet kan worden betwist dat dergelijk geluidsniveau zeer hoog is; dat de verzoekende partij in het tweede middel er terecht op wijst dat de kwaliteitsnormen voor geluid in open lucht volgens bijlage 2.2.1. van Vlarem II, in gebieden, gelegen op minder dan 500 meter van gebieden voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, is vastgesteld op 50 dB(A) gedurende de dag; dat niet kan worden ontkend dat het verschil tussen 50 dB (A) en 90 dB(A) aanzienlijk is; dat met de verzoekende partij er dan ook ten stelligste kan worden aan getwijfeld of, in acht genomen het gegeven dat de geluidsbron zich in open lucht bevindt, het opstellen van de breekinstallatie tussen het te recycleren sloopafval wel enig voelbaar effect op het vlak van het geluidsniveau kan hebben, temeer daar de verwerende partij zelf aanbrengt dat er niet hoger dan twee meter zal worden gestapeld en er rond de breekinstallatie normaliter enige bewegingsruimte moet blijven waardoor het geluid over de stapels heen zal gaan; dat de vergunningsaanvrager ter zitting van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie wel heeft verklaard dat een cascadebreker zou worden gebruikt, waarbij dempende maatregelen zouden worden voorzien en "waarbij de metingen onder de 90 dB liggen"; dat evenwel met dergelijke vage toelichting de exploitant geenszins aannemelijk maakt dat de norm van 50 dB(A) zal worden gehaald; dat het ook een vruchteloos zoeken is naar een onderzoek en evaluatie door de verwerende partij van het gebruik van dergelijke cascadebreker; dat de verwerende partij bij het verweer tegen het tweede middel wel zegt dat "de stand van de techniek (...) heel wat extra mogelijkheden voorziet" om de geluidshinder te verminderen, doch nalaat te preciseren welke de mogelijkheden in concreto dan wel zijn; dat,

daarenboven, in het bestreden besluit nog wordt gewezen op geluidshinder door aan- en afvoer, het zeven, alsook het bulldozer- en kraanwerk; dat voornamelijk de verzoekende partij kan worden gevolgd in haar betoog dat de exploitatie van de vergunde inrichting voor het nabijgelegen natuurgebied ernstige geluidshinder zal veroorzaken met alle ernstige en moeilijk te herstellen gevolgen vanden voor de aanwezige fauna; dat de verwerende partij vruchteloos verwijst naar de opgelegde exploitatievoorwaarde om binnen het jaar na het verkrijgen van de vergunning een volledig akoestisch onderzoek te laten uitvoeren met een voorstel tot het uitvoeren van gepaste maatregelen bij normoverschrijding alsook een onderzoek naar het maximaal aan- en uitvoeren van afval- en grondstoffen en afgewerkte producten via de Schelde; dat, vooreerst, vooraleer er een vergunning voor twintig jaar wordt verleend, een onderzoek naar geluidshinder zo grondig en nauwkeurig mogelijk moet worden uitgevoerd; dat, voorts er nu reeds ten stelligste kan worden aan getwijfeld of de door de exploitant voorgestelde maatregelen bij machte zullen zijn om de geluidsnorm tot 50 dB(A) te beperken; dat nu de bestreden beslissing zelf erkent dat de verwachte geluidshinder hoog zal zijn en nu de maatregelen die ze stelt te zullen opleggen prima facie niet bij machte zullen zijn de geluidshinder tot 50 dB(A) te beperken, de verwerende partij niet kan worden gevolgd in haar betoog dat het aangevoerd nadeel zich enkel zal voordoen bij niet naleving van de vergunningsvoorwaarden; dat het al te zeer de vraag is of eenmaal de nodige werken en investeringen uitgevoerd, alsdan tot de drastische maatregel van sluiting zal worden overgegaan;

5. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld

moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. VAN DE VELDE RECYCLING wordt niet ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 21 november 2000 waarbij de beroepen aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 11 mei 2000 houdende het verlenen van de vergunning aan de n.v. VAN DE VELDE RECYCLING om een inrichting voor recyclage van sloopafval en een betoncentrale te exploiteren, gelegen te 9810 Nazareth (Eke), aan de Sluis z/n, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit grotendeels wordt bevestigd.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij in tussenkomst.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en een, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.